

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 15	Utgitt 25 april.	1927
--------	------------------	------

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold 9 april. til lov om motorvogner av 20 februar 1926, § 19, annet ledd, jfr. § 36, første ledd fastsettes følgende som gjeldende inntil videre:

Under teleløsning og ellers når føreforholdene gjør det nødvendig kan motorvognkjøring forbys på hovedveiene i etternevnte herreder: Ålvundeid, Åsskard, Aure, Borgund, Bolsøy, Bud, Bremsnes, Eid, Erisfjord og Vistdal, Eide, Fræna, Frei, Grytten, Herøy, Hareid, Hjørundfjord, Haram, Hustad, Halså, Kvernes, Kornstad, Nesset, Nord-Aukra, Rovde, Rindal, Søvde, Sande, Sunnlyven, Stranda, Stordal, Sykkylven, Skodje, Straumsnes, Sunndal, Stangvik, Surnadal, Tresfjord, Tingvoll, Ulstein, Vannlyven, Volda, Vestnes, Veøy, Valsøyfjord, Ørsta, Ørskog og Øre, Møre fylke.

Undtatt fra forbudet er veistrekningene Hollingen—Molde—Batnfjordsøra og Ålesund—Skodjestrømmen—Sjøholt—Landedalen samt Romsdalsveien. Forbudet gjelder heller ikke uopsettelige tjenestereiser som foretas av læger, dyrlæger og jordmødre og veivesenets funksjonærer samt transport av syke som trenger hurtig hjelp.

Bestemmelse om når og i hvilken utstrekning forbudet skal iverksettes treffes av lensmannen (veitilsynsmannen) efter bemyndigelse av veivesenets overingeniør.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved i medhold 19 april. av lov om motorvogner av 20 februar 1926 § 19, annet ledd bestemmes som gjeldende inntil videre:

Ved kjøring med motorvogn og motorsykkel i Stathelle må hastigheten ikke overstige 15 km. i timen.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Jaktregler for Opdal bygdealmennning, Sør-Trøndelag fylke, vedtatt av almenningsstyret i møte senest 19 november 1926 og approbert av Landbruksdepartementet 20 april 1927.

§ 1. Enhver som vil drive jakt eller fangst i Opdal bygdealmennning, plikter å løse jaktkort. Jaktkortet som utstedes av almenningsstyret og lyder på navn, gjelder enten for kalenderåret eller for visse bestemte dager og kan ikke overdras.

20 april. Kortet skal under jakten og fangsten medbringes og på forlangende forevises.

De for løsning av jaktkort fastsatte avgifter betales kontant og inngår i almenningsskassen.

§ 2. For jaktkort for jakt etter eller fangst av småvilt erlegges følgende avgifter:

A. For bruks- eller eiendomsberettiget, samt for beboer på eiendom som har bruksrett i almenningen:

1. For fangst og jakt uten hund pr. år kr. 2,00.
2. » —»— med » pr. år » 10,00.
3. » —»— » » pr. dag » 2,50.

B. Andre norske borgere:

1. For fangst og jakt uten hund pr. år kr. 2,00.
2. » —»— med » pr. år » 30,00.
3. » —»— » » pr. dag » 10,00.

C. For utlendinger:

1. For fangst og jakt med hund pr. år kr. 200,00.
2. » —»— » » pr. dag » 50,00.

§ 3. Jaktkort for jakt etter villren gjelder for kalenderåret og gir rett til å felle så stort antall dyr som almenningsbestyrelsen for hvert år bestemmer. Kortet løses mot erleggelse av følgende avgift:

1. For bruks- eller eiendomsberettiget, samt for beboer på eiendom som har bruksrett i almenningen. . kr. 10,00.
2. For andre norske borgere » 20,00.
3. For utlendinger » 200,00.

§ 4. Retten til jakt etter de elgsdyr og hjorter, som det i henhold til jaktlovens § 19 måtte bli tillatt årlig å felle i almenningen, bortsettes for hvert år av almenningsbestyrelsen ved anbud etter forutgående bekjentgjørelse.

§ 5. Overtredelse av nærværende regler er belagt med straff.

§ 6. De eldre jaktregler opheves fra den tid nærværende regler trer i kraft.

20 april. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet, hvorefter Lofotopsynet skal heves torsdag den 28 april.

21 april. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet, hvorved der i medhold av lov nr. 4 av 9 juli 1926 § 3, 2net ledd, meddeles approbasjon på en av Hidra herredsstyre i Vest-Agder fylke under 18 november 1926 og 26 mars 1927 vedtatt beslutning, hvorved bestemmes at enhver eier eller besidder av hundi herredet skal holde hunden i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Denne bestemmelse gjelder dog ikke hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besidder.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved oversendes 21 april. regler for brandvernets ordning på Osøren, Hordaland fylke, d. d. godkjent av departementet i henhold til brandlovens § 23, jfr. § 67, ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 4 juni 1920.

1. Brandvernet skal bestå av følgende avdelinger:

1. Vannverksavdelingen, 2. Seilavdelingen, 3. Rednings- og nedrivningsavdelingen, 4. Ordensvernet, og har som ledelse:

Brandchefen, Brandchefens stedfortreder, Brandmesteren.

2. Brandvernet skal bestå av 40 mannskaper og inndeles i følgende avdelinger:

Vannverksavdelingen skal bestå av minst 25 mannskaper, blandt hvilke der uttas 1 formann og 1 næstformann for hver slangekjerre.

Seilavdelingen skal ha 5 mannskaper, hvorav uttas formann og næstformann.

Rednings- og nedrivningsavdelingen skal ha 5 mannskaper, hvorav uttas formann og næstformann.

Ordensvernet skal ha 5 mannskaper, hvorav uttas formann og næstformann.

Ethvert mannskap kan dog av lederen settes til tjeneste for enkelt leilighet i annen avdeling enn den hvortil han er utskrevet.

3. Med vannverksavdelingen skal der avholdes øvelse minst to ganger om året, og med de øvrige avdelinger minst en gang årlig.

Øvelser eller instruksjoner kan ellers holdes så ofte brandstyret finner dette nødvendig.

4. Brandvernets befal og mannskaper møter til brandtjeneste efter alarmering på den måte som er eller måtte bli bestemt, de skal straks melde sig for sine foresatte, og må ikke forlate brandstedet eller sitt arbeide uten tillatelse.

5. Mannskaper plikter å møte til de av brandstyret påbute øvelser og mønstringer. De skal straks melde flytning til brandchefen.

Lov om forandring i lov om godtgjørelse 22 april. til stortingsmenn av 11 august 1924, nr. 1. Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 5 april 1927 sålydende:

I.

Følgende paragrafer skal lyde:

§ 1, 1ste ledd. Den godtgjørelse som ifølge grunnlovens § 65 tilkommer enhver representant for deltagelse i Stortinget, fastsettes til seks tusen kroner for hvert ordentlig Storting uten hensyn til samlingstidens lengde.

22 april. § 1, 3dje ledd. For deltagelse i et overordentlig Storting
 Nr. 1. er godtgjørelsen otteogtyve kroner daglig.

§ 1, nytt 5te ledd. Medlemmer av stortingskomiteer som foretar reiser mellom sesjonene, får en godtgjørelse på disse reiser av tyve kroner pr. dag og godtgjort utlegg til skyss, kost og opphold.

§ 4, siste ledd. Dør en representant eller innkalt varmann på reise til eller fra Stortinget eller under opphold ved dette eller under kur- eller sykebehandling, som i henhold til nærværende paragraf i sin helhet bekostes av det offentlige, godtgjør staten de utgifter som nødvendig medgår til begravelsen.

II.

Denne lov trer i kraft fra 1. oktober 1927.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 april 1927.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

22 april. Lov om tillegg til § 12 i lov om høiere al-
 Nr. 2. menskoler av 27 juli 1896 med tilleggslover,

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 8 april 1927 sålydende:

I.

Som nytt femte avsnitt av § 12 i lov om høiere almen-skoler av 27 juli 1896 med tilleggslover, senest av 18 juli 1924, inntas følgende bestemmelse:

Den som har bestått avgangseksamen ved Sjøkrigssko-lens nederste avdeling, behøver for å erholde vidnesbyrd om bestått artium på reallinjen alene å underkaste sig skriftlig artiumsprøve i landsmål samt reallinjens muntlige prøver i tysk, historie (omfattende oldtiden, middelalderen og den nyere tid) og analytisk geometri.

De nuværende femte og sjette avsnitt av samme para-graf blir herefter henholdsvis sjette og syvende avsnitt.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 april 1927.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Lov om vergemål for umyndige.

22 april.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 3.

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 8 april 1927 sålydende:

1ste kapitel.

Umyndige.

§ 1. Med umyndige mener denne lov mindreårige og umyndiggjorte.

Mindreårig er den som ikke har fylt 21 år.

§ 2. Den som er umyndig, kan ikke selv råde over sine midler eller binde sig ved rettshandel, medmindre annet særlig er bestemt.

2net kapitel.

Verge.

§ 3. For mindreårig ektebarn er faren verge.

Er faren død eller forsvunnet, eller er han umyndig, er moren verge.

Er foreldrenes ekteskap oppløst, omstøtt eller kjent ugyldig, eller er deres samliv hevet efter bevilling, er den av foreldrene verge, som skal ha omsorgen for barnet.

§ 4. For mindreårig barn utenfor ekteskap er moren verge.

Har fylkesmannen overlatt omsorgen for barnet til faren, er han verge.

§ 5. Blir en mindreårig adoptert, går vergemålet over til den adopterende.

Har ektefeller adoptert sammen, eller har den ene ektefelle adoptert den annens barn eller adoptivbarn, får § 3 tilsvarende anvendelse.

§ 6. For en mindreårig som ikke har verge efter reglene i de foregående paragrafer, og for den som er umyndiggjort, skal der opnevnes verge.

Den som er verge efter en av de foregående paragrafer kan på begjæring også opnevnes som sådan.

§ 7. Til verger skal velges menn eller kvinner, som er vederheftige og skikket for hvervet.

Har en mindreårigs far eller mor skriftlig tilkjennegitt hvem de ønsker til verge for barnet efter sin død, bør denne velges fremfor andre.

Skal der for et ektebarn opnevnes verge i stedet for faren, bør moren velges fremfor andre.

Til verge for en umyndiggjort som er gift, bør ektefellen opnevnes medmindre denne ønsker å bli fritatt, eller hensynet til den umyndiggjortes tarv krever at en annen velges.

22 april. Stefar eller stemor bør ikke opnevnes som verge, med-
 Nr. 3. mindre der finnes å foreligge særlige grunner til sådan op-
 nevneelse.

§ 8. Fylkesmenn, skifteforvaltere, overformyndere, revisorer og decisorer for overformynderiregnskaper og lønte tjenestemenn ved overformynderiene kan ikke være verge i sitt distrikt.

§ 9. Rett til å nekte å bli opnevnt som verge har:

1. den som har fylt 60 år;
2. den som på grunn av sykdom eller svakhet ikke uten stor vanskelighet kan være verge;
3. den som allerede er opnevnt verge for to umyndige.

En opnevnt verge kan kreve ny verge opnevnt, når han senere kommer i noget tilfelle som her under 1 eller 2 nevnt,

Fritas bør også:

1. den som på grunn av annen offentlig tjeneste vil få særlig bryderi av vergemålet;
2. den som før er opnevnt som verge for en umyndig, når dette vergemål er særlig byrdefullt;
3. den som på grunn av vergemålet tilsidesetter i vesentlig grad sine egne anliggender.

§ 10. Vergemålet skal fratas en verge, dersom han grovt eller gjentagne ganger forsømmer eller tilsidesetter sine plikter, eller når den umyndiges tarv ellers krever at en annen verge opnevnes.

§ 11. Vergemålet føres i den by- eller herredskommune hvor den umyndige bor.

§ 12. Flytter den umyndige til en annen kommune, kan overføring av vergemålet undlates når begge overformyndrier er enige, eller departementet beslutter det.

§ 13. Vergen opnevnes i den kommune hvor vergemålet skal føres.

En som bor utenfor kommunen, kan opnevnes, om han er villig.

§ 14. Skifteforvalteren og overformynderne i den kommune hvor vergemålet føres opnevner verger og fratar eller fritar verger for vergemålet. Er der fast formann for overformynderiet, trer han i stedet for skifteforvalteren. Avgjørelsene treffes med stemmeflerhet.

Haster det, kan verge midlertidig opnevnes av skifteforvalteren eller den faste formann for overformynderiet.

§ 15. En verge er ugild til å handle for den umyndige, når han selv eller hans ektefelle eller en slektning eller besvogret i nedstigende linje, opstigende linje eller i første side- linje eller nogen som han representerer, har en interesse som

strider mot den umyndiges. En far eller mor kan som verge 22 april.
for eget barn vareta dets tarv overfor andre av sine barn Nr. 3.
eller andre slektninger eller besvogrede. Adoptivforhold reg-
nes like med slektskap.

Er vergen ugild, opnevnes en setteverge i den kommune
hvor verge trenges.

§ 16. Antas en verge ikke å kunne vareta den umyndi-
ges tarv for en viss tid eller for visse saker, eller kan han
ikke gjøre det uten større vanskelighet eller bekostning, op-
nevnes en hjelpeverge i den kommune hvor hjelpen trenges.

§ 17. Vergen har krav på vederlag av den umyndiges
midler for nødvendige utlegg.

Når overformynderne og de faste formenn, eller i tilfelle
av at skifte foregår — skifteforvalteren — er enige, kan op-
nevnt verge i særlige tilfelle også få vederlag for sitt arbeide.

§ 18. Dersom den som en avgjørelse efter dette kapitel
er gått imot, mener at beslutningen er i strid med loven,
kan han kreve spørsmålet forelagt for vedkommende departe-
ment. Gjør han bruk av denne rett, kan han ikke senere
bringe saken inn for domstolene.

3dje kapitel.

Overformyndere.

§ 19. I hver by og i hvert herred skal der være et over-
formynderi.

§ 20. Overformynderiet har vanlig to overformyndere.
De velges, en hvert annet år, av formannskapet for fire år
regnet fra 1 januar året efter valget. Første gang velges to;
den ene skal efter loddtrekning fratre efter to års tjeneste.

Hvert annet år velges for de følgende to år to varamenn
til å gjøre tjeneste når nogen av de valgte medlemmer er
ugild eller har forfall. Ordenen mellem varamennene be-
stemmes ved valget.

§ 21. Til overformyndere eller varamenn kan bare vel-
ges vederheftige og duelige menn eller kvinner, som er valg-
bare ved kommunale valg og har fylt 30 år.

Fylkesmenn, skifteforvaltere, revisorer og decisorer for
overformynderiregnskaper og lønte tjenestemenn ved over-
formynderiene kan ikke velges.

Den som har fylt 60 år eller som på grunn av sykdom
eller svakhet ikke uten stor vanskelighet kan være overfor-
mynder kan nekte å ta imot valg. En fratreddende formynder
kan nekte å ta imot valg for så lang tid som han har gjort
tjeneste.

§ 22. Når en overformynder dør eller flytter fra kom-
munen, eller når han ikke lenger fyller lovens krav til valg-

22 april. barhet, eller når han av annen lovlig grunn fratrer før tiden, Nr. 3. holder formannskapet nytt valg. Til det er holdt, gjør varammannen tjeneste. Er der mindre enn et år igjen av tjenestetiden, kan nytt valg undlates.

Blir en stilling som varamann ledig, kan der velges varamann for den gjenværende del av tjenestetiden.

§ 23. En overformynder kan kreve sig fritatt for andre ombud, medmindre annet er bestemt ved lov.

Bøker og skrivesaker koster av kommunen. Kommune-styret kan bevilge til nødvendig kontorhjelp.

Overformynderne skal ikke ha vederlag for sitt arbeide eller for reiser. Foretas et arbeide eller en reise for en enkelt eller flere umyndige, kan dog fylkesmannen efter andragende bestemme at utgiftene erstattes og et rimelig vederlag ydes av vedkommende, i hvis interesse arbeidet eller reisen er foretatt.

§ 24. Formannskapet avgjør hvem av overformynderne skal føre overformynderiets bøker og forvare dokumentene og de umyndiges verdipapirer og bankbøker. Denne overformynder (den forretningsførende) kan kvittere for innkomne midler, forsåvidt ikke § 68 krever medvirking av den annen overformynder. Han fastsetter møter, forbereder sakene og ekspederer dem i henhold til de vedtak som er gjort.

Den annen overformynder plikter så ofte han finner det hensiktsmessig og minst en gang hvert fjerdingår å holde eftersyn hos den forretningsførende overformynder, og se efter at regnskapene er ordentlig ført og at alle verdipapirer er til stede og i orden. Om sitt eftersyn skal han gjøre tilførsel i en eftersynsbok. Har han funnet noget å feste sig ved, skal han uten opphold melde fra til formannskapet.

Kongen gir nærmere forskrifter om forretningsførslen og om innretningen av bøker og lister.

§ 25. Begge overformyndere skal være med på de avgjørelser som er lagt under overformynderiet. Kan de ikke bli enige, og enstemmighet ikke kreves, skal saken legges frem for skifteforvalteren, som avgjør saken.

§ 26. Ingen kan som overformynder eller skifteforvalter være med på en beslutning, når han vilde være ugild som verge, eller når vergen er hans ektefelle, barn eller adoptivbarn.

§ 27. Overformynderne plikter å gi de bevidnelser og meldinger som Kongen foreskriver.

Fylkesmannen skal føre tilsyn med at overformynderne gjør sin plikt. Han kan holde eftersyn hos dem og kreve de opplysninger som han finner fornødne. Han kan fjerne en overformynder som han finner gjør sig skyldig i grov tjene-

steforseelse. En således fjernet overformynder kan innanke 22 april.
fylkesmannens avgjørelse for vedkommende departement. Nr. 3.

Formannskapet kan ved et opnevnt medlem når som helst holde eftersyn av overformyndernes bøker, verdipapirer og dokumenter.

§ 28. Trenges det kan Kongen efter søknad fra by- eller herredsstyret bestemme at overformynderiet skal ha en fast formann med en lønn som Kongen godkjenner.

Formannen skal ha de samme egenskaper som dommere. Han ansettes av formannskapet, og valget stadfestes av Kongen. Han skal stille en av formannskapet godkjent sikkerhet for et så stort beløp som Kongen bestemmer.

§ 29. Den faste formann skal føre tilsyn med vergene. Han skal på eget ansvar styre og gjøre regnskap for de midler som hører under overformynderiet. Han fører overformynderiets bøker og forvarer dokumenter, verdipapirer og bankbøker.

De øvrige saker som er lagt under overformynderiet eller dets medvirking, skal høre under det samlede overformynderi.

De valgte overformyndere skal føre tilsyn med formannens forvaltning og være med på å bedømme sikkerheten for midler som lånes ut. De skal også være med og avgjøre de saker vedkommende forvaltningen, som formannen eller en verge ønsker lagt frem for det samlede overformynderi.

Sakene avgjøres av det samlede overformynderi med stemmeflerhet, medmindre annet særlig er bestemt. Skifteforvalteren tar ikke del i nogen avgjørelse; men i de tilfelle hvor samtykke av skifteforvalteren ellers trenges, må formannen være enig i beslutningen.

Kongen gir nærmere forskrifter om forretningsordenen, efter uttalelse fra formannskapet.

§ 30. Er fast formann ansatt, skal hans lønn og de øvrige utgifter ved overformynderiet betales av kommunen.

Som tilskudd til dekning av kommunens utgifter efter foregående ledd svares en forvaltningsavgift av alle de midler som forvaltes av overformynderiet eller av vergene under overformynderiets tilsyn. Avgiften fastsettes av Kongen. Den må ikke være større enn 3 procent av midlenes avkastning i regnskapsåret.

Forvaltningsavgift skal ikke svares av midler som forvaltes av vergen i henhold til § 63, eller av midler som henstår hos foreldre eller andre som mot å være fri for renteplikt sørger for den umyndiges opfostring og underhold.

Kongen kan fastsette mindre lempninger for å lette utregningen av avgiften.

22 april.

Nr. 3.

4de kapitel.

Den umyndiges handleevne.

§ 31. Har en mindreårig fylt 18 år, treffer han selv avtale om å ta tjeneste eller annet arbeide, og han kan selv si op avtale herom.

§ 32. Har en mindreårig fylt 15, men ikke 18 år, og har han tatt tjeneste eller annet arbeide, som han kan forsørge sig med, kan han også si op avtalen og ta lignende tjeneste eller arbeide.

Vergen kan med rimelig varsel til den annen part heve enhver arbeidsavtale inngått av eller for mindreårige mellem 15 og 18 år, såfremt han finner at hensynet til den mindreåriges opfostring eller velferd krever det.

§ 33. En mindreårig rår selv over midler som han har tjent ved egen virksomhet efter det fylte 15de år, eller som vergen eller nogen annen har latt ham få til egen rådighet.

Vergen kan ta fra ham rådigheten dersom hensynet til den mindreåriges tarv krever det. Har den mindreårige fylt 18 år, eller er han over 15 år og sørger for sig selv, trenges samtykke av overformynderiet.

§ 34. En umyndiggjort treffer selv avtale om å ta tjeneste eller annet arbeide, og kan selv si op avtale herom. Når hensynet til hans velferd krever det, kan overformynderiet bestemme at bare vergen skal kunne gjøre eller si op sådanne avtaler, og at vergen skal kunne heve en avtale som den umyndiggjorte tidligere har gjort.

Den umyndiggjorte rår selv over midler som han har tjent ved egen virksomhet efter at han blev gjort umyndig, eller som vergen eller nogen annen har latt ham få til egen rådighet. Med samtykke av overformynderiet kan vergen ta fra ham rådigheten når hensynet til hans tarv krever det.

§ 35. En umyndig som i henhold til § 46 har lov til å drive en erhvervsvirksomhet kan på egen hånd gjøre rettshandler som går inn under virksomheten.

Herfra er undtatt kjøp, salg og pantsettelse av fast eiendom, og sådanne rettshandler eller forføyninger som efter § 50 nr. 1 eller 3—6 trenger samtykke av overformynderiet.

§ 36. Har en umyndig gjort en avtale som han ikke bindende kunde gjøre på egen hånd, og som han ikke gyldig har opfylt, kan den annen part gå fra avtalen. Erklæring om å ville gå fra avtalen kan den annen part gi til den umyndige selv.

Visste den annen part at medkontrahenten var umyndig og hadde han ikke grunn til å tro, at denne gyldig kunde inngå avtalen, kan han ikke fragå den før efter utløpet av den tid som måtte være avtalt medmindre vergen innen den tid

nekter å approbere avtalen. Heller ikke kan den annen part 22 april. gå fra en avtale om personlig arbeide fra den umyndiges side, Nr. 3. så lenge denne oppfyller sine forpliktelser.

§ 37. Blir en avtale som en umyndig ikke kunde slutte på egen hånd, ikke godkjent eller går den annen part fra avtalen etter § 36, skal hver av partene gi tilbake det han har mottatt, eller, om det ikke kan skje, erstatte verdien. Den umyndige plikter ikke å erstatte det han har fått, i videre omfang enn det er kommet ham til nytte.

5te kapitel.

Vergers rådighet og plikter.

§ 38. Vergen styrer den umyndiges formue og handler på hans vegne i formuessaker, medmindre annet er bestemt.

§ 39. Har ikke foreldre eller adoptivforeldre omsorg for den mindreårige, er det vergen som tar avgjørelser om hans underhold, opfostring og opplæring.

Er en umyndiggjort ute av stand til å dra forsvarlig omsorg for sig, skal vergen gjøre det.

§ 40. Har den umyndige fylt 12 år skal hans mening, når dertil er anledning, høres før der tas beslutning i spørsmål, som gjelder hans person. Har han fylt 15 år, skal hans mening høres også før der tas beslutning i andre spørsmål av viktighet.

Vergen skal også såvidt mulig rådføre sig med den som måtte ha omsorgen for den umyndige og med ektefellen, dersom han er gift. Lever den umyndiges far eller mor, og er foreldremyndigheten ikke frakjent denne, skal også han (hun) høres forsåvidt dertil er anledning, før bestemmelse tas.

§ 41. Kreves til en rettshandel samtykke enten av overformynderiet eller av den umyndige, og har vergen ikke fått det på forhånd, skal han forbeholde en passende frist til å få godkjenning.

§ 42. Er en avtale som nevnt i § 41 helt eller delvis opfylt og godkjenning nektes, får reglene i § 37 tilsvarende anvendelse. Det samme gjelder hvor avtalen er inngått i strid med § 41 og den annen part går fra den.

§ 43. Vergen skal sørge for at midler som skal styres av overformynderiet, blir sendt til dette, såfremt ikke skifteforvalteren eller en annen offentlig tjenestemann skal sørge for det.

§ 44. Vergen dekker av den umyndiges inntekter dennes nødvendige utgifter og betaler inn resten til overformynderiet.

Overformynderiet kan i tilfelle fastsette et beløp som ver-

22 april. gen ikke må overskride, og bestemme at inntekten av midler Nr. 3. i overformynderiet for en del ikke skal utbetales til vergen.

Strekker inntekten ikke til, kan kapitalen helt eller delvis brukes, når vergen og overformynderne er enige.

Overformynderiets avgjørelser kan efter klage omgjøres av fylkesmannen.

§ 45. Vergen kan la den umyndige få midler til egen rådighet i den utstrekning han finner det forsvarlig å la ham selv sørge for sine behov.

§ 46. Med enstemmig samtykke av overformynderiet kan vergen gi en umyndig som har fylt 18 år, lov til å drive en viss erhvervsvirksomhet på egen hånd.

I dette øiemed kan der også overlates den umyndige til rådighet midler som styres av overformynderiet. Vergen skal føre tilsyn med virksomheten.

Tillatelsen kan kalles tilbake av overformynderne. De skal i så fall sammen med vergen bestemme om virksomheten skal fortsettes for den umyndiges regning eller avvikles. I tilfelle av meningsforskjell skal fylkesmannen treffe avgjørelsen.

§ 47. Er den som blir gjort umyndig, innehaver av eller deltager i en erhvervsvirksomhet som han ikke er skikket til å drive på egen hånd, treffes der bestemmelse om å fortsette eller avvikle virksomheten efter reglene i § 46, siste ledd.

§ 48. Blir der ved arvefall adgang for en umyndig til å overta en erhvervsvirksomhet alene eller sammen med andre arvinger, kan vergen med enstemmig samtykke av overformynderiet drive eller delta i virksomheten for den umyndiges regning, eller på hans vegne overta aktier i et aktieselskap som dannes av arvingene til å fortsette virksomheten.

§ 49. Fast eiendom som tilhører den umyndige, eller rettighet som ligger til sådan eiendom, kan vergen ikke avhende uten enstemmig samtykke av overformynderiet.

Fast eiendom som den umyndige selv vil ha bruk for, bør ikke selges.

§ 50. Fast eiendom som ikke selges, skal vergen gjøre inntektsbringende, som regel ved bortforpaktning eller bortleie.

Vergen må ha samtykke av overformynderiet til:

1. å forpakte bort eiendommen eller si op en bortforpaktning eller leie hus bort på andre vilkår enn vanlig opsigelse,
2. å drive eiendommen som jordbruk for den umyndiges regning,
3. å hugge til salg i den umyndiges skog eller selge trær i skogen på rot,

4. å kreve utskiftning,
5. å foreta grenseregulering,
6. å hefte servitutt på eiendommen.

22 april.

Nr. 3.

§ 51. Overformynderiet avgjør om løsøre skal selges eller ikke, og om det i tilfelle skal leies bort.

§ 52. Vergen skal sørge for at bygninger og løsøre som tilhører den umyndige, blir holdt i stand. Han skal holde dem brandforsikret, og kan også tegne annen forsikring.

§ 53. Penger som ikke skal styres av overformynderiet, og som vergen ikke må ha i kasse til utbetalinger, skal han sette inn i sparebank på den umyndiges navn.

§ 54. Vergen må ikke gjøre sig nogen fordel av at han styrer den umyndiges midler.

§ 55. Uten samtykke av overformynderiet kan vergen ikke stifte gjeld for den umyndige eller pantsette hans eiendeler.

Kausjonsansvar kan ikke pådras den umyndige, og hans eiendeler kan ikke stilles som sikkerhet for andres gjeld.

§ 56. Vergen må ikke gi gaver eller understøttelser av den umyndiges midler i videre omfang enn god skikk og bruk krever. Gjelder det større beløp, bør han ha samtykke av overformynderiet.

§ 57. Blir fast eiendom, skib eller skibspart eller en aktie som ikke er fullt innbetalt, gitt til den umyndige, avgjør overformynderiet om gaven skal mottas.

Finner vergen at andre gaver bør avslås forelegger han spørsmålet for overformynderiet som avgjør saken.

§ 58. Har den umyndige odelsrett eller annen løsningsrett til fast eiendom, må vergen ha samtykke av overformynderiet for å gjøre retten gjeldende eller frafalle den.

§ 59. Innkjøp av fast eiendom kan foretas, når vergen og overformynderne enstemmig finner at særlige grunner taler for å erhverve eiendommen for den umyndige, og at kjøpet er økonomisk heldig.

§ 60. Livsforsikring, livrente eller føderåd kan erhverves for den umyndige, når vergen og overformynderne enstemmig finner at det vil være til gagn for ham.

§ 61. Vergen står under tilsyn av overformynderiet og rådfører sig med det når han er i tvil.

Vergen plikter å gi de opplysninger som overformynderiet krever vedkommende vergemålet. Efter tilsigelse skal han møte hos overformynderiet til muntlig forhandling, medmindre han har forfall.

De nærmere forskrifter om vergens forhold kan gis av Kongen.

22 april.

6te kapitel.

Nr. 3.

Overformynderiets forvaltning av umyndiges midler.

§ 62. Umyndiges penger, bankinnskudd, obligasjoner, andre pengekrav eller aktier samt livspoliser skal forvaltes av overformynderiet.

Det samme gjelder særeiemidler, som ved gyldig bestemmelse av arvelater eller giver forlanges undergitt dets bestyrelse, idet utgifter ved bestyrelsen kan avholdes av særeie-midlene.

§ 63. Utgjør midlene ikke så meget som 500 kroner, er overformynderiet ikke pliktig til å forvalte dem.

Overformynderiet kan i så fall bestemme at pengebeløp skal settes inn i sparebank, og gi bankboken påtegning om hvor meget vergen til hver tid har rett til å heve.

§ 64. De midler overformynderiet forvalter skal helst lånes ut mot pant i fast eiendom.

Der må ikke på noget pant lånes mer enn seks tiendeler av dets verdi. Hvor anbringelsen ikke skjer for den felles formuesmasse (jfr. § 69), må vergen høres og lånet kan ikke gis, hvis han ikke finner pantesikkerheten god nok.

Uten samtykke av fylkesmannen må lån ikke gis til vergen, overformynderne eller regnskapsrevisorene.

Kongen gir de nærmere forskrifter om sikkerhet, om takster, om lånevilkår og om pantobligasjonenes innhold.

§ 65. Er overformynderne og vergen enige, kan en umyndigs midler settes i norske statsobligasjoner, i hypotekbank- eller andre obligasjoner som er garantert av den norske stat, eller ihendehaverobligasjoner som er utstedt av en kredittforening i henhold til lov av 17 juni 1907.

§ 66. Kan penger ikke formålstjenlig anbringes som foran nevnt, skal de settes inn i sparebank.

§ 67. Når der kommer inn til overformynderiet midler som er satt fast på annen måte enn foran bestemt, skal følgende gjelde:

1. Pantobligasjoner i fast eiendom kan bli stående, dersom overformynderne og vergen er enige om at sikkerheten er tilstrekkelig.
2. Aktier og andre verdipapirer kan beholdes, dersom overformynderne, vergen og skifteforvalteren (overformynderiets faste formann) er enige om det.
3. Skifteutlegg med pant hos foreldre eller besteforeldre eller hos gjenlevende ektefelle efter nogen av dem bør, medmindre den umyndige trenger pengene, ikke innkreves så lenge sikkerheten er god og rentene betales i rett tid eller vederlag ydes ved underhold av den umyndige.

Vil det ikke føre til økonomisk ulempe for skyldneren 22 april.
bør utlegget kreves betalt. Nr. 3.

Skifteutlegg med pant i fast eiendom hos odels- eller
åsætesberettiget medarving av den umyndige kan på sam-
me vilkår stå uinnkrevet.

4. Andre utestående krav bør som regel kreves inn ved for-
fall eller når de ved opsigelse kan bringes til å forfalle.

Når overformynderne og vergen er enige, kan et
krav selges eller helt eller delvis eftergis ved forlik eller
akkord.

§ 68. Pantobligasjoner, ihendehaverobligasjoner, aktier,
bankbøker og andre verdipapirer som er under overformyn-
deriets forvaltning, skal overformynderne gi påtegning om at
de ikke kan rådes over uten samtykke av begge overfor-
myndere.

Har overformynderiet fast formann, gis påtegningen av
de valgte overformyndere. På bankbøker kan den gis av for-
mannen.

Hvor der er ansatt kasserer og/eller bokholder skal
enhver påtegning som foran nevnt paraferes av denne (disse).

§ 69. Har overformynderiet fast formann, kan formann-
skapet med stadfestelse av Kongen gjøre vedtak om at rede
penger skal forvaltes som en felles formuesmasse.

Under den felles formuesmasse kan det samlede overfor-
mynderi inndra bankinnskudd, pantobligasjoner og andre
verdipapirer, som er erhvervet for den umyndige gjennom
verge og overformynderi, eller som vergen gir samtykke til
å inndra.

§ 70. Overformynderiet kan holde utenfor fellesforvalt-
ningen penger som ikke straks kan settes i pantobligasjoner
eller verdipapirer, eller som trenges til forestående utbetalin-
ger, eller som vergen og overformynderiet finner det best for
den umyndige å forvalte særskilt.

Midler som efter testament eller givers bestemmelse skal
forvaltes særskilt, kan ikke inndras i fellesmassen.

§ 71. Fellesmassens midler skal helst lånes ut mot pant
i fast eiendom efter de regler som ellers gjelder.

Efter vedtak av det samlede overformynderi kan en del
av fellesmassens midler settes i sådanne verdipapirer som
nevnt i § 65.

Penger som overformynderiet ikke straks kan sette fast,
eller som ved siden av en passende kassebeholdning trenges
for forestående utbetalinger, skal det sette inn i sparebank.

Kongen kan dog i særlige tilfelle gi bemyndigelse til an-
bringelse av midler i annen bank enn sparebank på nærmere

22 april. av vedkommende departement fastsatte vilkår. Sådan bemyn-
Nr. 3 digelse kan når som helst trekkes tilbake.

§ 72. For å dekke forefallende utbetalinger kan overfor-
mynderiet med samtykke av fylkesmannen ta op midlertidige
lån for fellesmassens regning.

§ 73. Av de midler som står under fellesforvaltning, ut-
res en avgift til et sikkerhetsfond.

Avgiften fastsettes hvert år av Kongen. Sammen med
forvaltningsavgiften efter § 30, må den ikke overstige 3 pct.
av overskuddet i regnskapsåret av fellesmassen.

Sikkerhetsfondet forvaltes som en del av fellesmassen.
Inntektene går til fondet.

§ 74. Tap på fellesmassens midler, som ikke i henhold
til § 92 skal dekkes av kommunen, dekkes av inntekten i regn-
skapsåret, dersom der allikevel kan utdeles et rimelig utbytte.
Er tapet større kan det med samtykke av vedkommende de-
partement fordeles på flere regnskapsår.

Blir tapet ikke dekket på denne måte, skal det som tren-
ges tas av sikkerhetsfondet. Har fondet ikke midler nok,
skal kommunekassen legge ut det manglende. Forskuddet
med tillegg av 4 pct. renter betales tilbake av sikkerhets-
fondet, efterhvert som det får midler.

§ 75. Som inntekt av fellesmassen regnes også gevinst
ved salg av aktier eller ved innfrielse eller salg av obliga-
sjoner.

Blir av den grunn inntekten i et regnskapsår uvanlig
stor, kan en del av gevinsten med samtykke av vedkommende
departement legges til sikkerhetsfondet.

§ 76. Det samlede årsoverskudd av fellesmassen med
fradrag av avgiftene deles mellom de umyndige i forhold til
hver enkelts andel. Utbytte kan utbetales på forhånd efter
regler som Kongen gir.

7de kapitel.

Regnskaper.

§ 77. Snarest mulig efter utløpet av hvert kalenderår
skal vergen sende regnskap til overformynderiet for de mid-
ler han har hatt under hender. Av hensyn hertil skal han
efterhvert gjøre de fornødne optegnelser.

Overformynderiet kan frita vergen for årlig regnskap,
når det kapital- eller inntektsbeløp vergen har hatt under
hender, ikke er større enn til underhold for den umyndige.

Omfatter vergemålet drift av fast eiendom eller annen
erhvervsvirksomhet, skal årlig regnskap alltid sendes.

§ 78. Sette- og hjelpeverger skal gi regnskap når deres

hvert er til ende. Strekker hvervet sig utover et år, avlegger 22 april. de årlig regnskap. Nr. 3.

Regnskapet sendes til overformynderiet i den kommune hvor vergemålet føres, og sendes gjennom den faste verge som kan ledsage det med sin uttalelse.

§ 79. Når vergemålet ophører, skal vergen uten ophold sende sluttregnskap til overformynderiet. De midler han sitter inne med, skal han mot kvittering gi til eieren tillikemed avskrift av regnskapet.

Fratrer en verge i andre tilfelle, gjelder samme regel om regnskapsplikt. Midlene skal sendes til overformynderiet eller til den nye verge.

Er vergen død, hviler plikten på hans bo eller arvinger.

§ 80. Kongen gir de nærmere forskrifter om vergeregnskapet og vergens optegnelser, og om de legitimasjoner som skal følge med.

§ 81. Overformynderiet skal gå igjennem vergenes regnskaper, og kan kreve opplysninger og legitimasjoner. Overformynderiet skal skaffe sig visshet for at bankbøker og andre verdipapirer, som vergen har under forvaltning, er i behold.

§ 82. Overformynderiet kan holde vergemøter for å ta imot og gjennomgå regnskaper og til fremvisning av bankbøker og verdipapirer. Vergene kan kalles inn ved offentlig kunngjøring. Utgiftene ved møtene og kunngjøringen av dem skal kommunen betale.

§ 83. Innen utgangen av hvert års mars måned skal overformynderne eller den faste formann sende til fylkesmannen årsregnskap over de midler som hører under overformynderiets forvaltning. Årsregnskapet settes op på den måte Kongen bestemmer. Vergenes regnskap skal følge med.

Fylkesmannen kan forlenge fristen, når overformynderiets arbeidsmengde krever det.

§ 84. I landdistriktene skal med regnskapet følge bevidnelse fra skifteforvalteren eller lensmannen om at samtlige pantobligasjoner, verdipapirer og bankbøker har vært fremvist og er funnet i orden. Bevidnelsen meddeles uten betaling.

I byene skal overformynderrevisorene selv se efter at de umyndiges verdipapirer er til stede, og gi bevidnelse om det i antegnelse til regnskapet.

Regnskapet skal videre være ledsaget av en bevidnelse fra panteboksføreren om at de opførte skifteutlegg stod uavlyst ved årets utgang. I bevidnelsen skal det opplyses om der i årets løp er tinglyst nogen prioritets vikning.

§ 85. Fylkestingene velger årlig to revisorer med varamenn til sammen å revidere overformynderiregnskapene for

22 april. fylkets herreder, og to decisorer med varamenn, til sammen
Nr. 3. med fylkesmannen å decidere regnskapene. I byene velger formannskapet årlig to revisorer og to decisorer med varamenn. Er der fast ansatt kommunerevisor, kan formannskapet overdra revisjonen til ham. Fylkesmannen deltar i decisjonen.

For valgene gjelder reglene om utelukkelse fra og fritagelse for valg som overformyndere.

Revisorenes og decisorenes vederlag fastsettes av fylkestinget eller bystyret. For reiser får de samme betaling som fylkestingets medlemmer av fylkeskassen eller bykassen.

Nærmere forskrifter om revisorenes og decisorenes plikter gir Kongen.

§ 86. Fylkesmannen bestemmer fristene for når svar skal være gitt på revisjonsantegnelsene, og decisjonene etterkommet.

Undlater overformynderne eller vergene å etterkomme decisjonene i rett tid, kan fylkesmannen med samtykke av vedkommende departement saksøke dem for statskassens regning.

§ 87. Ved opphør av et vergemål skal overformynderiet uten opphold sende midlene til eieren med slutningsregnskap.

Midler som står under fellesforvaltning, kan bare kreves utbetalt til de tider som Kongen bestemmer. Eieren kan kreve at midlene blir stående under overformynderiets forvaltning i så lang tid og på de vilkår som Kongen bestemmer.

§ 88. Er eieren ikke villig til å ta imot og kvittere for midlene, eller er kvittering av annen grunn ikke å få, skal det meldes til fylkesmannen.

Penger skal settes inn i sparebank, og bankbøker deponeres i Norges Bank. Andre eiendeler kan fylkesmannen selge ved offentlig auksjon, eller han kan la dem bestyre for eierens regning. Om auksjonen skal eieren varsles i anbefalt brev, dersom han her i riket har kjent opholdssted eller kjent fullmektig som kan ta imot varslet.

8de kapitel.

Forskjellige bestemmelser.

§ 89. Denne lov er ikke til hinder for at en arvelater bestemmer ved testament at midler som han efterlater til en umyndig, men som han efter arveloven kunde ha rådet over til fordel for andre, skal forvaltes eller brukes på en nærmere fastsatt måte. Lovens bestemmelser om tilsyn av overformynderiet og om regnskapsplikt skal i ethvert fall gjelde.

Efter krav fra vergen eller overformynderne kan vedkommende departement sette arvelaterens bestemmelse ut av

kraft helt eller delvis, dersom departementet finner at den er 22 april. i strid med den umyndiges tarv. Nr. 3.

Disse forskrifter skal også gjelde gaver.

§ 90. Når en myndigs midler etter særlig lovbestemmelse skal behandles som umyndiges midler eller forvaltes av overformynderiet, uten at verge skal opnevnes, kan overformynderiet ta en bestyrer til å utføre en verges gjøremål mot særskilt vederlag av avkastningen av midlene.

§ 91. Etter nærmere regler som Kongen gir kan et overformynderi som har fast formann overta forvaltningen av legatmidler og andre midler, som det ikke plikter å forvalte. Midlene kan inndras under fellesforvaltning.

Av midlene svares de samme avgifter som til enhver tid er fastsatt for de øvrige midler som forvaltes av overformynderiet.

§ 92. Kommunen er ansvarlig for tap som en overformynder ved pliktstridig eller forsømmelig forhold har påført en umyndig eller overformynderiets fellesmasse. På fellesmassens vegne kan fylkesmannen med departementets samtykke reise sak mot kommunen for statskassens regning.

Kommunen hefter ikke for tap av midler som etter bestemmelse av arvelater eller giver forvaltes på en fra lovens ordning avvikende måte.

Etter nærmere regler som Kongen gir kan kommunens utgifter til forsikring mot ansvar etter første ledd kreves dekket av de umyndiges midler.

§ 93. Offentlige tjenestemenn skal uten betaling gi overformynderne de opplysninger og bevidnelser som trenges for deres regnskaper.

§ 94. Når tvangsauksjon, herunder også konkursauksjon, kreves over fast eiendom som er pantsatt for midler som etter panteregistret står under et overformynderis forvaltning, skal auksjonsforvalteren varsle overformynderiet i så god tid at det kan la møte ved auksjonen. Krever auksjonsforvalteren i den anledning attest av pantebøkene skal den gis uten betaling.

9de kapitel.

Når loven trer i kraft.

§ 95. Denne lov trer i kraft den 1 juli 1927.

§ 96. Fra samme tid opheves alle andre bestemmelser som måtte stå i strid med denne lov.

Således opheves etternevnte bestemmelser, om de endnu er gjeldende:

Christian den 5tes Norske Lovs 1ste boks 21de kapitels 12te artikkel, 3dje boks 19de kapitel undtagen 41de artikkel,

22 april. samme boks 20de kapitel og 5te boks 3dje kapitels 20de, 21de Nr. 3. og 24de artikkel;

kammerrettsordningen av 18de mars 1720 II § 17;

forordning av 19de august 1735 om adskillig justitien og rettens betjenter vedkommende, § 26;

reskript av 4de desember 1761 angående visse præcautioner til sikkerhet for overformyndere og umyndiges midler i Trondhjem;

reskript av 29de oktober 1762 angående, at verger for arvemidler i Bergen skal innen en viss tid, efterat deres myndlinger er blitt myndige, forsyne sig med og forevise avkall;

plakat av 15de januar 1768 angående hvorledes med arv, som nogen, der går i slaveriet, måtte tilfalle, skal forholdes;

reskript av 12te oktober 1770 om påtegninger på umyndiges panteforeskrivninger og gjeldsbrever;

reskript av 24de januar 1772 angående avkalles utstedelse;

reskript av 3dje september 1772 angående visse præcautioner til sikkerhet for overformyndere og umyndiges midler i Skien;

reskript av 9de desember 1773 angående de umyndiges midler og overformyndervesenet på landet i Bergens stift;

reskript av 9de februar 1775 angående oveformynderiene og de umyndiges midler i Akershus stifts kjøpsteder;

reskript av 6te april 1775 angående de umyndiges midler og overformyndervesenet på landet i Akershus stift;

reskript av 5te juli 1775 angående de umyndiges midler i Bergen;

reskript av 7de september 1775 angående de umyndiges midler og overformyndervesenet på landet i Kristiansands stift;

reskript av 23de februar 1776 angående visse præcautioner til sikkerhet for overformyndere og umyndiges midler i Kristiansand;

reskript av 11te april 1776 angående sikkerhet for de umyndiges midler i Trondhjems stift;

reskript av 28de august 1776 angående et skrin på hver kjøpstads rådstue til innkommende børnepenger, så og om pantene for Akershus stift;

reskript av 9de oktober 1776 angående at enhver borger, som ikke har fritagelsesbevilling for sin person, skal antage overformynderiet i kjøpstederne;

reskript av 24de mai 1782 om visse præcautioner til sikkerhet for overformyndere og umyndiges midler i Kristiansands stifts kjøpsteder;

reskript av s. d. angående hvorledes med overformyndere i Kristiansands stift, og de umyndiges midlers utsettelse på sikre steder skal forholdes, m. v.; 22 april. Nr. 3.

reskript av s. d. angående hvem, enten overformynderne eller vergene der skal ha de for umyndige innkomne midler under hender for Kristiansands stift;

reskript av 25de juli 1788 angående de under embedsmenns skiftejuridiksjoner i Kristiansands stift værende eller fallende umyndiges midler, § 1, § 2 siste punktum og §§ 3—15;

reskript av 10de juli 1789 angående det samme i Trondhjems stift, § 1, § 2 siste punktum og §§ 3—15;

reskript av 7de februar 1794 angående sikkerhet og rikthet for umyndiges midler samt de fra overformynderne innsendendes regnskaper for Akershus og Bergens stifter, § 1, § 2 siste punktum og §§ 3—25;

forordning av 12te september 1806 angående den sikkerhet, mot hvilken stiftelsers og umyndiges midler må utlånes, forsåvidt angår utlån av umyndiges midler eller andre midler, som bestyres av overformynderiet;

lov av 31te mai 1827 angående sikkerhet for umyndiges mot pant i jordegods utlagte arvemidler;

lov av 28de september 1857 inneholdende forandring i reglene for bestyrelsen av umyndiges midler, med senere tilleggslover av 4de juni 1877 og 23de april 1915;

lov av 11te april 1863 om kvinnens myndighet;

lov av 25de april 1863 inneholdende forandringer i reglene for bestyrelsen av umyndiges midler;

lov av 27de mars 1869 om myndighetsalderens nedsettelse m. m., §§ 1 og 2;

lov av 6te juni 1896 om behandlingen av forsømte barn, § 2, annet, tredje og fjerde ledd;

lov av 28de november 1898 om umyndiggjørelse § 28, siste ledd;

lov av 25de februar 1899 om overformynderiet i Kristiania m. v. med tilleggslov av 22de mai 1908;

lov av 17de juni 1907 om adgang for kredittforeninger til å utstede obligasjoner lydende på ihendehaveren, § 5;

lov av 29de juni 1911 om kvinner som verger m. v.;

lov av 18de august 1911 om ulykkesforsikring for sjømenn § 6, siste punktum, jfr. lov av 30te juli 1915;

lov av 13de august 1915 om ulykkesforsikring for industriarbeidere m. v., § 5, siste punktum;

lov av 9de mars 1917 om ophevelse av magistratsembedene m. v. §§ 4, 5 og 6;

lov av 10de desember 1920 om ulukketrygding for fiskarar, § 8, siste punktum.

22 april. § 97. De som, når loven trer i kraft, har nådd mindre-
 Nr. 3. årighetsalder efter den tidligere lovgivning blir stående under
 kuratel efter de hittil gjeldende regler, men kan settes under
 vergemål i de tilfelle som er nevnt i § 1 nr. 1—4 i lov av
 28 november 1898 om umyndiggjørelse.

§ 98. Offentlig skifte av et dødsbo med mindreårig arving
 som har fylt 18 år, er ikke nødvendig når vergen på vegne
 av den mindreårige og med hans samtykke vedgår arv og
 gjeld.

§ 99. Ved bestemmelsene i denne lovs §§ 31 og 32 gjøres
 ingen endring i de regler som inneholdes i § 3 i lov av 12
 juni 1896 om forhyrings-, feste- og engagementskontorer og
 i §§ 16, 17 og 24 i lov av 25 juli 1913 om håndverksnæring.

§ 100. I lov av 1 juli 1887 om rettergangsmåten i
 straffesaker skal § 98 første ledd lyde således:

Har siktede ikke nådd myndighetsalderen, tilkommer de
 ham tillagte partsrettigheter også vergen.

§ 101. I lov av 29 juni 1888 om formuesforholdet mel-
 lem ektefeller skal etternevnte bestemmelser lyde således:

§ 2 siste ledd: Skal en umyndig være bundet ved ekte-
 pakt, må vergen ha meddelt samtykke og underskrift, ved-
 kjent på samme måte som ovenfor sagt.

§ 12: Er hustruen umyndig, bestyres hennes særeie,
 således som for umyndiges midler er bestemt.

§ 33: Hustru som vil gjøre denne rett gjeldende, har der-
 om skriftlig å henvende sig til skifteforvalteren, som da skal
 påtegne andragendet, hvad tid det innkom og i forening med
 overformynderne avgjøre, hvorvidt det bør innvilges. Her-
 under har de å innsamle opplysninger så vel fra mannen som
 fra troverdige og med ektefellenes stilling bekjente personer,
 såvidt mulig fra de nærmeste slektninger. Særlig hensyn bør
 tas til, om nogen av ektefellene har innbragt den hele felles-
 formue eller den vesentligste del av samme. Andragendet kan
 ikke innvilges uten efter enstemmig beslutning av skiftefor-
 valteren og overformynderne. Beslutningen blir da å offent-
 liggjøre på den i konkurslovens §§ 15 og 17 bestemte måte.
 Boet deles i fornødent fall ved skifterettens mellemkomst.

§ 37: De, som på den tid, da skifteforvalteren og over-
 formynderne innvilger et forlangende om skifte av fellesboet,
 hadde fordringer på dette, kan efter forgjeves å ha søkt dek-
 ning hos den av dem, som har overtatt gjelden, holde sig til,
 hvad der ved skiftet tillas den annen, medmindre det bevises,
 at den, som har overtatt gjelden, beholdt tilstrekkelig formue
 tilbake til å dekke all gjelden.

§ 102. I lov av 28 november 1898 om umyndiggjørelse
 skal etternevnte bestemmelser lyde så:

§ 1. Den, som har fylt 21 år, kan settes under vergemål (umyndiggjøres):

22 april.
Nr. 3.

1—4 (som før).

Også den som har fylt sitt 20de år, kan gjøres umyndig, når de ovenfor omhandlede vilkår foreligger, og det efter omstendighetene finnes nødvendig at vergemålet uavbrutt vedblir.

§ 3 første ledd: Begjæring om umyndiggjørelse kan fremsettes så vel av vedkommende selv, om han er myndig, som av hans ektefelle, slektninger i op- eller nedstigende linje, søsken eller likeså nær besvogrede, samt, om han er umyndig, av hans verge. Forholdet mellom adoptivforeldre og adoptivbarn og dettes slektninger i nedstigende linje regnes like med slektskap.

§ 8 siste ledd: Er den hvis umyndiggjørelse er begjært, ennå ikke 21 år gammel, blir den omhandlede meddelelse også å tilstille hans verge, medmindre han selv har fremsatt begjæringen.

§ 10 første ledd: Om rettsmøtene skal foruten den som er begjært umyndiggjort og i tilfelle hans verge tillike den som har fremsatt begjæringen eller senere sluttet sig til denne, såvidt mulig gis betimelig meddelelse.

§ 27: Anordnes vergemål, skal vergen med de nedenfor i § 28 bestemte undtagelser snarest mulig besørge boet registrert og vurdert. Registreringsforretningen sendes til overformynderiet.

For registreringen erlegges til statskassen den i lov om betaling for offentlige forretninger av 6 august 1897 § 28 bokstav c bestemte betaling.

§ 30 første ledd: Er den umyndiggjorte drikkfeldig eller forfallen til ødeleggende bruk av morfin eller annet berusende eller bedøvende middel, kan han settes i en av Kongen godkjent kuranstalt, såfremt vergen, overformynderne og skifteforvalteren er enige om det. I tilfelle av meningsforskjell treffer fylkesmannen avgjørelsen.

§ 103. I lov av 13 august 1915 om rettergangsmåten for tvistemål skal etternevnte bestemmelser lyde således:

§ 17, 2net ledd. For den som står under vergemål her i riket, trer vergens hjemting istedenfor hans eget, når søksmålet reises mot vergen.

§ 37. På en umyndig parts vegne reises søksmål av eller mot vergen, såfremt den umyndige ikke er over 18 år, og selv har råderett over sakens gjenstand.

§ 38. Reises saken av eller mot den umyndige selv, skal forliksklage og stevning også forkynnes for vergen.

Vergen kan efter forskriftene i §§ 75—77 tre inn i saken, slik som den står ved inntredelsen, og derefter utøve parts-

22 april. rettigheter på den umyndiges vegne ved siden av ham selv.
 Nr. 3. De prosesshandlinger som vergen foretar, kommer den umyndige til gode, selv om de strider mot hans egne prosesshandlinger.

Når vergen er trådt inn skal alle forkynnelser og meddelelser til den umyndige også rettes til vergen.

§ 39. Dersom en sak som reises av eller mot vergen på den umyndiges vegne gjelder midler som bestyres av overformynderiet, skal bestemmelsene i § 38 tilsvarende gjelde overformynderiet.

§ 40, 3dje ledd. For en fremmed umyndig som ikke står under vergemål her i riket, skal midlertidig verge opnevnes når der er fare ved ophold, eller når der skal reises søksmål mot ham ved norsk domstol og det ikke ved rimelig undersøkelse har kunnet erfares hvem som er hans verge.

§ 41, 1ste ledd. Når der er grunn til å anta at en part ikke er prosessdyktig, eller at den som reiser sak eller saksøkes på en sådan parts vegne, ikke er hans lovlige stedfortreder, eller at forskriftene i § 38 eller § 39 ikke er iaktatt, skal retten av eget tiltak ta hensyn til det.

§ 419, 1ste ledd. I ekteskapsaker er partene prosessdyktige uten hensyn til alder. Prosessdyktig er også den som er satt under vergemål, når det ikke har sin grunn i åndssvakhet eller sinnssykdom. Er den umyndige part selv prosessdyktig, skal bestemmelsene i § 38 gjelde.

§ 430. For en umyndig som har fylt 15 år og ikke er sinnssyk eller åndssvak, kan vergen ikke reise søksmål om nedstamning uten hans samtykke.

§ 104. I lov av 17 juli 1925 om Svalbard skal § 14 første ledd lyde således:

Verge for umyndige opnevnes av sysselmannen.

§ 105. I de gjeldende regler om lagverge gjøres følgende endringer:

- 1) I det tilfelle som omhandles i § 3 i lov av 12 oktober 1857 om forsvundne og andre fraværende personer skal lagverge for ettertiden bare beskikkes om hustruen begjærer det.
- 2) Bestemmelsene i §§ 8, 9, 10, 13 og 14 i denne lov skal tilsvarende gjelde lagvergen.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 april 1927.

H A A K O N.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Lov om utlendingers adgang til riket.

22 april.
Nr. 4.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 8 april 1927 sålydende:

Første kapitel.

Innreise og arbeidstillatelse.

§ 1. Kongen kan bestemme:

- a. at den som kommer til riket fra utlandet skal ha pass, medmindre han godtgjør å være norsk statsborger;
- b. at pass ikke skal være gyldig for innreise i riket, medmindre det er påtegnet (visert) av norsk myndighet;
- c. at den som kommer til riket, straks skal melde sig for vedkommende passkontrollør eller nærmeste politimyndighet.

§ 2. Dersom nogen som ikke er norsk statsborger kommer til riket for å søke eller motta erhverv, må han før innreisen ha skaffet sig særskilt tillatelse til det (arbeidstillatelse).

Utlending som opholder sig her i riket og som ikke før innreisen har fått arbeidstillatelse, må ikke ta arbeide uten særskilt tillatelse. Kongen gir nærmere regler om hvorvidt utlending som ved denne lovs ikrafttreden har arbeide her i riket, må ha arbeidstillatelse.

Arbeidstillatelse som omhandlet i første og annet led gis av den myndighet som Kongen bestemmer. Av tillatelsen skal fremgå om den gjelder for bestemt eller ubestemt tid, og om den bare gjelder for et bestemt arbeide.

Uttalelse bør i almindelighet innhentes fra kommunal myndighet om og i hvilken utstrekning utlendinger bør tillates å ta arbeide i distriktet.

§ 3. Den som kommer til riket uten å ha gyldig pass eller annet påbudt legitimasjonspapir skal som regel nektes adgang til landet (avvises). Det samme gjelder når en utlending uten arbeidstillatelse kommer til riket for å søke eller motta erhverv.

Den som ikke er norsk statsborger, kan selv om han har gyldig pass, avvises efter beslutning av politimester eller av annen myndighet som vedkommende regjeringsdepartement foreskriver.

Sigoinere og andre omstreifere som ikke godtgjør å ha norsk statsborgerrett, skal nektes adgang til riket.

Den som avvises, skal føres ut av riket. Når særlige grunner taler for det, kan han føres til annet land enn det som han er kommet fra. Er han kommet med skib eller

22 april. luftfartøi, plikter dette uten godtgjørelse av det offentlige å
Nr. 4. ta ham ombord igjen eller på annen måte bringe ham ut av landet efter politiets nærmere bestemmelse.

§ 4. Kongen kan gi nærmere forskrifter om:

- a. vilkårene for å godta pass som gyldig for innreise;
- b. at annet legitimasjonspapir kan godtas for innreise i stedet for pass;
- c. hvem som kan visere pass, og når visering kan finne sted;
- d. at pass ikke trenger å være visert;
- e. hvem som skal være fri for meldeplikt efter § 1, bokstav c.

Bestemmelser som omhandlet i bokstav b, d og e bør vanligvis bare gjelde for borgere av land som tilstår norske borgere tilsvarende passlettelser.

Annet kapitel.

Ophold.

§ 5. Dersom nogen som ikke er norsk statsborger og ikke har fast bopel her i riket, kommer fra utlandet for å søke eller motta erhverv eller ta fast ophold her i riket, skal han før han begynner arbeide og senest 6te dag efter ankomsten melde sig for politiet på det sted hvor han tar ophold.

Er nogen utlending som ikke har fast bopel her i riket, kommet fra utlandet uten å ha meldeplikt efter første ledd, skal han såfremt han opholder sig i riket over to måneder, innen denne frist melde sig for politiet på sitt opholdssted.

Kongen kan bestemme at også den som opholder sig her i landet i kortere tid enn to måneder uten å ha meldeplikt efter første ledd, skal melde sig for politiet.

§ 6. Om den som er meldepliktig efter § 5, skal få lov til å ta ophold, avgjøres av vedkommende politimester eller av en polititjenestemann på hans vegne.

Opholdstillatelse gis for høist et år om gangen. Har en utlending opholdt sig i riket i minst 2 år, kan tillatelsen efter nærmere regler som Kongen fastsetter, gis på ubestemt tid.

Opholdstillatelse kan ikke gis til utlending som søker eller har erhverv her i riket, medmindre sådan arbeidstillatelse som omhandlet i § 2 foreligger.

Blir opholdstillatelse ikke gitt, skal vedkommende pålegges å forlate riket og han kan føres ut.

Finner politiet at han bør nektes ophold i et distrikt, men at der ikke er grunn til å pålegge ham å forlate riket,

skal han pålegges å forlate distriktet og innen en fastsatt 22 april.
frist melde sig for politiet i et annet distrikt for der å få Nr. 4.
avgjort om han skal tillates opphold i riket.

§ 7. Den som ikke er norsk statsborger og som har eller søker erhverv her, eller som har oppholdt sig her i riket i over 2 måneder, skal melde av til politiet når han skifter bopel eller flytter til en annen kommune eller til utlandet. Meldingen skal skje før flytningen eller avreisen.

Han skal også melde sig for politiet på det sted som han flytter til. Meldingen skal skje før han tar arbeide eller begynner annet erhverv, og senest den 6te dag efter ankomsten.

§ 8. Om den som er meldepliktig efter § 7 skal få tillatelse til å oppholde sig på det sted som han er flyttet til, avgjøres av vedkommende politimester eller en polititjenestemann på hans vegne.

Bestemmelsen i § 6, tredje ledd, får tilsvarende anvendelse.

Finner politiet ikke grunn til å gi oppholdstillatelse i vedkommende distrikt, skal vedkommende pålegges å forlate distriktet.

§ 9. Den meldepliktige må for politiet forevise sine legitimasjonspapirer, og møte personlig om det kreves. Han skal gi de opplysninger om sine personlige forhold som politiet krever.

§ 10. Innen utløpet av den frist som er satt i en oppholdstillatelse skal vedkommende på ny melde sig for politiet på det sted hvor han oppholder sig, for å få avgjort om fortsatt opphold skal tillates. § 6 får tilsvarende anvendelse.

§ 11. Blir oppholdstillatelse gitt på bestemt tid, utsteder politiet meldebevis. Har vedkommende utlending tidligere fått meldebevis eller oppholdsbok, gis påtegning om den fornyede oppholdstillatelse.

Blir oppholdstillatelse gitt på ubestemt tid, utstedes oppholdsbok.

For utstedelse og fornyelse av meldebevis og oppholdsbok betales sådan avgift som Kongen bestemmer. Foretar lensmann utstedelsen eller fornyelsen, tilfaller avgiften ham, men ellers statskassen.

§ 12. Oppholdstillatelse som politiet har gitt efter §§ 6, 8 og 10 kan omgjøres av den myndighet som Kongen bestemmer.

Er oppholdstillatelse nektet kan avgjørelsen ankes inn for den myndighet som Kongen bestemmer. Har vedkommende anket innen 48 timer efterat han er gjort kjent med

22 april. beslutningen og adgangen til anke, skal avvisning ikke
 Nr. 4. settes i verk før ankemyndighetens avgjørelse er falt.

§ 13. Dersom nogen som ikke er norsk statsborger, går fra en stilling ombord i et skib eller luftfartøi, må han ikke gå i land her i riket uten tillatelse fra vedkommende politimester.

Dersom nogen som ikke er norsk statsborger går i land fra en stilling ombord i et skib eller luftfartøi her i riket, skal skibets rederi dekke de utgifter som innen 3 måneder blir påført det offentlige ved at vedkommende har opholdt sig her i riket og må føres ut.

§ 14. Den som ikke er norsk statsborger må ikke søke erhverv ved håndverk eller annen håndtering under reise eller vandring fra sted til sted, medmindre han har særskilt tillatelse til det av politimesteren i vedkommende distrikt. Sådan tillatelse må ikke gis til sigøinere eller andre omstreifere.

Den som ikke er norsk statsborger må ha tillatelse av den som Kongen bestemmer (jfr. § 12) for å kunne gi eller delta i dramatiske forestillinger.

§ 15. Under krig eller når der er fare for krig eller under særlige forhold ellers kan Kongen gi ytterligere forskrifter om meldeplikt for dem som ikke er norske statsborgere eller som har fått norsk statsborgerrett på annen måte enn efter § 1 i lov av 8 august 1924 om norsk statsborgerrett.

Tredje kapitel.

Utvisning.

§ 16. Såfremt ikke annet er vedtatt ved avtale med fremmed stat, kan politimesteren eller en politiembedsmann på hans vegne vise ut av riket enhver som ikke er norsk statsborger:

- a. når han uten skjellig grunn har undlatt å melde sig og legitimere sig som bestemt i §§ 5, 7, 9 og 10;
- b. når han handler imot en beslutning om å nekte ham opphold i riket eller i en kommune;
- c. når han faller det offentlige til byrde eller ikke sørger for sin familie;
- d. når han under sitt opphold her i landet gir sig til å gå ledig eller drive omkring uten å kunne påvise lovlig erhverv, eller når det er grunn til å tro at han helt eller delvis skaffer sig midlene til sin livsførsel ved ulovlig virksomhet eller på uhederlig måte;
- e. når han for mindre enn 5 år siden i utlandet har avsonet frihetsstraff på 6 måneder eller derover. Dette

gjelder ikke når han er dømt for en politisk forbrydelse eller for handling som er gjort i sammenheng med en politisk forbrydelse og i den hensikt å fremme det mål som ved den er tilsiktet; 22 april.
Nr. 4.

f. når han her i landet er dømt til fengsel i 6 måneder eller derover eller hefte i 3 år eller derover, eller når han løpet av de siste 3 år flere ganger er dømt til frihetsstraff.

Den som er født her i riket og i de siste 3 år har hatt fast bosted eller stadig ophold her, kan ikke vises ut efter bokstav c, d, e eller f.

§ 17. Såfremt ikke annet er vedtatt ved avtale med fremmed stat, kan Kongen av hensyn til rikets sikkerhet eller interesser for øvrig beslutte utvist enhver som ikke er norsk statsborger.

§ 18. Den som det er spørsmål om å vise ut av riket efter § 16, skal fremstilles for vedkommende politiembetsmann som mottar og skriver ned hans forklaring.

Den beslutning som blir fattet meddeles vedkommende. Er beslutning om utvisning ikke fattet i vedkommendes nærvær, skal den meddeles ham på den måte som er bestemt for forkynnelser.

Den som politiet beslutter utvist efter § 16 skal gjøres kjent med at han innen 24 timer kan kreve saken forelagt for vedkommende fylkesmann. Krever han saken forelagt for fylkesmannen, skal beslutningen ikke settes i verk før fylkesmannens avgjørelse er truffet.

Alle beslutninger om utvisning som treffes av politiet eller fylkesmannen skal ved utløpet av hvert halvår meldes til vedkommende departement.

§ 19. Til spørsmålet om utvisning er avgjort kan vedkommende pågripes og settes i varetektsfengsel efter reglene i straffeprosesslovens §§ 231 flg. Også efterat utvisning er besluttet kan han på samme måte pågripes og settes i varetektsfengsel til utvisningen kan settes i verk.

Rettslige forklaringer skal i tilfelle optas ved forhørsrett efter straffeprosesslovens regler.

§ 20. Den som er besluttet utvist kan Kongen efter søknad gi adgang til riket.

Fjerde kapitel.

Forskjellige bestemmelser.

§ 21. Den som i medhold av denne lov føres ut av riket plikter å betale utgiftene dermed. Har han ikke midler til det utres utgiftene av statskassen.

22 april. § 22. Den som gjør sig en næring av å drive herberge
Nr. 4. (hotell, pensjonat, losjhus og lign.) skal føre nøiaktig bok
over alle som han har i natteherberge, og gi politiet skrift-
lig melding om dem.

Kongen kan bestemme at andre som har i natteher-
berge nogen som ikke er norsk statsborger, skal melde dette
skriftlig til politiet.

§ 23. Kongen kan bestemme at føreren av skib eller
luftfartøi som kommer fra utlandet eller som går til utlan-
det, skal gi skriftlig melding til politiet om de reisende som
skibet fører. På samme måte kan bestemmes at føreren av
skib som går i innenlandsk rute skal gi skriftlig melding til
politiet om de utenlandske reisende som skibet fører. De
reisende plikter å gi til skibsføreren slike opplysninger som
foreskrives.

§ 24. Kongen kan bestemme, at den som tar utlen-
ding i sin tjeneste eller gir ham lønnet arbeide, plikter å
melde det skriftlig til politiet før arbeidet begynner, og at
arbeidsgiver skal gi melding til politiet om de utlendinger
som han har i sin tjeneste når sådan forskrift trer i kraft.

Den som tar i sin tjeneste utlending som på ansettelse-
stiden opholder sig i utlandet, plikter å godtgjøre reiseut-
giftene, dersom vedkommende utlending ikke har fått eller
ikke får arbeidstillatelse.

§ 25. Arbeidsformidlings- og festekontorer kan ved
forskrifter som gis av Kongen pålegges å gi skriftlig mel-
ding til politiet om utlendinger som søker eller får arbeide.

På samme måte kan kretssykekassene pålegges å gi
melding til politiet om utlendinger som meldes inn.

§ 26. Kongen kan gi nærmere forskrifter til gjennom-
føring av denne lov.

Han kan også gi nærmere regler om hvorledes der skal
gjøres med melding til folkeregistret og med melding efter
fattiglovens § 19, når nogen har sendt melding til politiet
efter denne lov.

Forsåvidt det ikke i den øvrige lovgivning er fastsatt
avgift til statskassen for offentlige forretninger vedkom-
mende passvesenet, kan Kongen fastsette sådanne avgifter.

§ 27. På Svalbard skal denne lov ikke gjelde.

Kongen kan gi forskrifter om kontroll med utlendinger
som kommer fra Svalbard.

§ 28. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.
Samtidig opheves:

78 Lov av 21 mars 1860 om avskaffelsen av det tvungne
passvesen m. v. med midlertidige tilleggslover av 13 juli
1917 og 9 april 1920.

§§ 2 til og med 15 i lov nr. 1 av 4 mai 1901 om 22 april.
anmeldelse av reisende og fremmede, og i sin helhet tilleggs- Nr. 4.
lovene av 24 juni 1915 (nr. 1), 4 mai 1917 (nr. 2) og 24
mars 1922 (nr. 4).

§ 38 i den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai
1902.

Lov nr. 1 av 4 mai 1917 om anmeldelse av reisende
med skib.

Midlertidig lov nr. 3 av 13 juli 1917 om innskrenkning
i utlendingers adgang til å opholde sig i visse kommuner.

§ 18 i lov nr. 3 av 8 august 1924 om norsk stats-
borgerrett.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 april 1927.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Midlertidig lov om foreldelse av påtale i 22 april.
saker, som behandles ved Riksrett. Nr. 5.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 8 april
1927 sålydende:

§ 1. For saker som er undergitt påtale ved Riksrett,
gjelder ikke den almindelige borgerlige straffelovs foreldes-
sesregler.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 april 1927.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Kongelig kunngjørelse om avgift til statskas- 22 april.
sen av apotekenes omsetning.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 2 april 1927 gjort følgende vedtak om
avgift til statskassen av apotekenes omsetning:

Den som har fått bevilling til å drive et ikke salgbart
apotek, enten i henhold til lov av 4 august 1909 med senere
tilleggslover eller med plikt til å underkaste sig en ny apo-
teklovs bestemmelser, eller som frivillig har underkastet sig

22 april. bestemmelsene om avgift, skal for budgettåret 1 juli 1927—30 juni 1928 svare avgift til statskassen av sin omsetning efter nedenstående regler:

§ 1.

1. De første kr. 25 000,00 av omsetningen skal være avgiftsfri.
2. Fra restbeløpet trekkes 25 pct. for frie handelsvarer m. v.
3. Av den tiloversblevne omsetning svares følgende avgifter:

Av 1ste kr. 5 000,00 (eller deler derav) 1 pct.

» 2net » 5 000,00 —»— 2 »

» 3dje » 5 000,00 —»— 3 »

» 4de » 5 000,00 —»— 4 »

» 5te » 5 000,00 —»— 5 »

» 6te » 5 000,00 —»— 6 »

» 7de » 5 000,00 —»— 7 »

overstigende omsetning 8 »

§ 2. Til et apoteks omsetning regnes alle beløp, som er innkommet ved forhandling av varer, enten disse er gjenstand for apotekeres enhandel eller ikke. Dog blir ikke de beløp å medregne, som er innkommet for varer, som enten direkte eller gjennom mellommenn forhandles til andre apotek.

Omsetning ved filialapotek og medikamentutsalg blir å beregne særskilt fra hovedapotek.

§ 3. Det departement, som medisinalvesenet hører under, kan helt eller delvis frafalle avgiften for apotekere, med hvem der er inngått eller inngås overenskomst om avståelse av salgbare apotekprivilegier.

Departementet kan likeledes helt eller delvis frafalle avgiften, hvor det vilde falle særlig trykkende for vedkommende å utre den.

§ 4. Avgiftsbeløp på mindre enn kr. 10,00 opkreves ikke. Dette Stortingets vedtak bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott den 22 april 1927.

Under Vår hånd og rikets segl.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

22 april. **Kongelig kunngjørelse** om stempelavgift av dokumenter og av spillekort til statskassen for budgetterminen 1 juli 1927 til 30 juni 1928.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har under 2 d. m. fattet følgende beslutning:

Post 1. I budgetterminen 1 juli 1927 til 30 juni 1928 svares stempelavgift til statskassen av de i lov om stempel

papir av 9 august 1839 § 2 og i tilleggslover av 11 april 1885 22 april. § 8, jfr. lov av 24 juni 1915 nr. 3, 17 mars 1902 § 1, 8 juni 1907 § 4, 26 juni 1914, 24 juni 1915 nr. 4 § 1, 9 juni 1916 nr. 4 § 1 og 18 juli 1917 nr. 2 § 1, omhandlede dokumenter samt av dokumenter, omhandlet i andre lover, som plikter den for visse nummer i tariffen for stempelpapir opførte avgift, efter følgende satser:

a. av veksler:

kr. 0,10 når pålydendet er		inntil kr. 200
- 0,20 —»—	over kr. 200	— - 400
- 0,30 —»—	— - 400	— - 600
- 0,40 —»—	— - 600	— - 800
- 0,50 —»—	— - 800	— - 1000
- 0,60 —»—	— - 1000	— - 1200
- 0,70 —»—	— - 1200	— - 1400
- 0,80 —»—	— - 1400	— - 1600
- 0,90 —»—	— - 1600	— - 1800
- 1,00 —»—	— - 1800	— - 2000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

b. av vekselobligasjoner, hvis pålydende beløp er over kr. 5000,00:

kr. 3,00 når pålydendet er	inntil kr. 6000
- 3,50 —»—	over kr. 6000 — - 7000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

c. av firmaanmeldelser fra innenlandsk aktieselskap eller kommandittaktieselskap:

kr. 1,00 for hvert 100 kroner eller del derav, som aktiekapitalen utgjør;

d. av forsikringskontrakter (poliser):

1. av kontrakter om transport- og sjøforsikring for varer og gjenstander, derunder skib, med undtagelse av kontrakter, hvorved forsikring overtas mot krigsfare av den ved lov av 21 august 1914, jfr. lov av 16 juli 1915, oprettede gjensidige krigsforsikring for norske fartøier og av A/S Norsk Varekrigsforsikring:

Kr. 0,10 av hvert 1000 kroner eller del derav, som forsikringen lyder på, når den gjelder en bestemt transport eller reise eller en tid av inntil 6 måneder, og ellers kr. 0,20 for hvert 1000 kroner eller del derav, som forsikringen lyder på;

2. av kontrakter om andre arter forsikringer med undtagelse av livsforsikring, ulykkesforsikring, brandforsikring og husdyrforsikring:

kr. 0,10 av hver kontrakt;

22 april. e. av sluttsedler ved omsetning:

1. av aktier:

kr. 0,50 når pålydendet er		inntil kr.	100
- 1,00	—»—	over kr. 100	— - 200
- 1,50	—»—	— - 200	— - 300
- 2,00	—»—	— - 300	— - 400
- 3,00	—»—	— - 400	— - 600
- 4,00	—»—	— - 600	— - 800
- 5,00	—»—	— - 800	— - 1000
- 6,00	—»—	— - 1000	— - 1200
- 8,00	—»—	— - 1200	— - 1600
- 10,00	—»—	— - 1600	— - 2000

og når pålydendet er større, kr. 5,00 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

2. av obligasjoner:

kr. 0,05 når pålydendet er		inntil kr.	100
- 0,10	—»—	over kr. 100	— - 200
- 0,15	—»—	— - 200	— - 300
- 0,20	—»—	— - 300	— - 400
- 0,25	—»—	— - 400	— - 500
- 0,50	—»—	— - 500	— - 1000
- 0,75	—»—	— - 1000	— - 1500
- 1,00	—»—	— - 1500	— - 2000
- 1,25	—»—	— - 2000	— - 2500
- 1,50	—»—	— - 2500	— - 3000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

f. av kvitteringer ved salg av edle stener og perler samt smykker av edle metaller:

kr. 10,00 når verdien er fra kr. 300,00 til kr. 350,00, og kr. 5,00 ytterligere for hvert verdibeløp av kr. 50,00 eller del derav;

g. av dokumenter angående overdragelse av fast eiendom eller bruksrett over fast eiendom eller stående ydelse av fast eiendom samt av dokumenter, som plikter den for visse nummer i stempelpapirtariffen opførte avgift, efter følgende

tariff for stempelpapir:

Nr. 1 til 50 øre for dokument med

pålydende av

	inntil	50 kr.		inntil	100 kr.
- 2 - 1 kr.	over	50	-	100	150
- 3 - 1,50 -	—	100	-	—	250
- 4 - 2,50 -	—	150	-	—	—

Nr.	5 til	5 kr.	for dokument med			22 april.
			pålydende av	over	250 kr. inntil	500 kr.
-	6	10	—	—	500	1 000
-	7	15	—	—	1 000	1 500
-	8	20	—	—	1 500	2 000
-	9	25	—	—	2 000	2 500
-	10	30	—	—	2 500	3 000
-	11	35	—	—	3 000	3 500
-	12	40	—	—	3 500	4 000
-	13	45	—	—	4 000	4 500
-	14	50	—	—	4 500	5 000
-	15	55	—	—	5 000	5 500
-	16	60	—	—	5 500	6 000
-	17	65	—	—	6 000	6 500
-	18	70	—	—	6 500	7 000
-	19	75	—	—	7 000	7 500
-	20	80	—	—	7 500	8 000
-	21	85	—	—	8 000	8 500
-	22	90	—	—	8 500	9 000
-	23	95	—	—	9 000	9 500
-	24	100	—	—	9 500	10 000
-	25	110	—	—	10 000	11 000
-	26	120	—	—	11 000	12 000
-	27	130	—	—	12 000	13 000
-	28	140	—	—	13 000	14 000
-	29	150	—	—	14 000	15 000
-	30	160	—	—	15 000	16 000
-	31	170	—	—	16 000	17 000
-	32	180	—	—	17 000	18 000
-	33	190	—	—	18 000	19 000
-	34	200	—	—	19 000	20 000
-	35	215	—	—	20 000	21 500
-	36	230	—	—	21 500	23 000
-	37	245	—	—	23 000	24 500
-	38	260	—	—	24 500	26 000
-	39	275	—	—	26 000	27 500
-	40	290	—	—	27 500	29 000
-	41	305	—	—	29 000	30 500
-	42	320	—	—	30 500	32 000
-	43	340	—	—	32 000	34 000
-	44	360	—	—	34 000	36 000
-	45	380	—	—	36 000	38 000
-	46	400	—	—	38 000	40 000
-	47	420	—	—	40 000	42 000
-	48	440	—	—	42 000	44 000

22 april. Nr. 49 til			465 kr. for dokument med pålydende av					
			over	44 000	kr. inntil	46 500	kr.	
- 50	-	490	—	46 500	-	—	49 000	-
- 51	-	515	—	49 000	-	—	51 500	-
- 52	-	540	—	51 500	-	—	54 000	-
- 53	-	570	—	54 000	-	—	57 000	-
- 54	-	600	—	57 000	-	—	60 000	-
- 55	-	630	—	60 000	-	—	63 000	-
- 56	-	660	—	63 000	-	—	66 000	-
- 57	-	695	—	66 000	-	—	69 500	-
- 58	-	730	—	69 500	-	—	73 000	-
- 59	-	765	—	73 000	-	—	76 500	-
- 60	-	800	—	76 500	-	—	80 000	-
- 61	-	840	—	80 000	-	—	84 000	-
- 62	-	880	—	84 000	-	—	88 000	-
- 63	-	920	—	88 000	-	—	92 000	-
- 64	-	960	—	92 000	-	—	96 000	-
- 65	-	1 000	—	96 000	-	—	100 000	-
- 66	-	1 060	—	100 000	-	—	106 000	-
- 67	-	1 120	—	106 000	-	—	112 000	-
- 68	-	1 180	—	112 000	-	—	118 000	-
- 69	-	1 240	—	118 000	-	—	124 000	-
- 70	-	1 300	—	124 000	-	—	130 000	-
- 71	-	1 360	—	130 000	-	—	136 000	-
- 72	-	1 420	—	136 000	-	—	142 000	-
- 73	-	1 480	—	142 000	-	—	148 000	-
- 74	-	1 540	—	148 000	-	—	154 000	-
- 75	-	1 600	—	154 000	-	—	160 000	-
- 76	-	1 680	—	160 000	-	—	168 000	-
- 77	-	1 760	—	168 000	-	—	176 000	-
- 78	-	1 840	—	176 000	-	—	184 000	-
- 79	-	1 920	—	184 000	-	—	192 000	-
- 80	-	2 000	—	192 000	-	—	200 000	-
- 81	-	2 100	—	200 000	-	—	210 000	-
- 82	-	2 200	—	210 000	-	—	220 000	-
- 83	-	2 300	—	220 000	-	—	230 000	-
- 84	-	2 400	—	230 000	-	—	240 000	-
- 85	-	2 500	—	240 000	-	—	250 000	-
- 86	-	2 600	—	250 000	-	—	260 000	-
- 87	-	2 700	—	260 000	-	—	270 000	-
- 88	-	2 800	—	270 000	-	—	280 000	-
- 89	-	2 900	—	280 000	-	—	290 000	-
- 90	-	3 000	—	290 000	-	—	300 000	-
- 91	-	3 100	—	300 000	-	—	310 000	-
- 92	-	3 250	—	310 000	-	—	325 000	-

Nr. 93 til 3 400 kr. for dokument med pålydende av 22 april.

		over	325 000	kr. inntil	340 000 kr.
- 94	- 3 550	—	340 000	- —	355 000
- 95	- 3 700	—	355 000	- —	370 000
- 96	- 3 850	—	370 000	- —	385 000
- 97	- 4 000	—	385 000	- —	400 000
- 98	- 4 200	—	400 000	- —	420 000
- 99	- 4 400	—	420 000	- —	440 000
- 100	- 4 650	—	440 000	- —	465 000
- 101	- 4 900	—	465 000	- —	490 000
- 102	- 5 150	—	490 000	- —	515 000
- 103	- 5 400	—	515 000	- —	540 000
- 104	- 5 700	—	540 000	- —	570 000
- 105	- 6 000	—	570 000	- —	600 000
- 106	- 6 300	—	600 000	- —	630 000
- 107	- 6 600	—	630 000	- —	660 000
- 108	- 6 950	—	660 000	- —	695 000
- 109	- 7 300	—	695 000	- —	730 000
- 110	- 7 650	—	730 000	- —	765 000
- 111	- 8 000	—	765 000	- —	800 000
- 112	- 8 400	—	800 000	- —	840 000
- 113	- 8 800	—	840 000	- —	880 000
- 114	- 9 200	—	880 000	- —	920 000
- 115	- 9 600	—	920 000	- —	960 000
- 116	- 10 000	—	960 000	- —	1 000 000
- 117	- 10 500	—	1 000 000	- —	1 050 000
- 118	- 11 000	—	1 050 000	- —	1 100 000

og så fremdeles kr. 500,00 for hvert antall av kr. 50 000,00, som summen er høiere enn kr. 1 100 000,00.

Post 2. I samme budgett-termin erlegges stempelavgift til statskassen av spillekort med kr. 1,00 for hvert spill.

Spillekort, som utføres til utlandet under befølgelse av den kontroll, som bestemmes av Finans- og Tolldepartementet, er fritatt for stempelavgift.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott den 22 april 1927.

Under Vår hånd og rikets segl.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

22 april. **Kongelig kunngjørelse** om avgifter til statskassen fra 1 juli 1927 av brennevinstillvirkningen og til denne tilvirkning anvendt mais, durra eller rug, av etyletertirvirkningen samt av øltilvirkningen.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 2 april 1927 fattet følgende beslutning:
«Fra 1 juli 1927 skal til statskassen erlegges:

A. Avgift av brennevinstillvirkningen ved de almindelige brennerier efter følgende regler:

- 1) Avgiften erlegges med kr. 2,62 — to kroner og to og seksti øre — for hver liter, beregnet til 100 pct. alkoholstyrke.
- 2) Når norsk brennevin, hvorav foranstående avgift er betalt, i partier på 1 — en — hektoliter og derover og med iakttagelse av de nærmere forskrifter med hensyn til kontrollen, som Finans- og Tolldepartementet bestemmer, utføres til utlandet, blir avgiften å tilbakebetale for råspiritus med kr. 2,62 — to kroner og to og seksti øre — for rensset spiritus med kr. 2,64 — to kroner og fire og seksti øre — samt for til drikk tilberedte destillata, hvortil har vært anvendt fullstendig rensset spiritus, med kr. 2,67 — to kroner og syv og seksti øre — pr. liter av 100 pct. alkoholstyrke, når andragende derom fremkommer innen to år efter utførselen. For at brennevin skal anses som rensset, må det på en sådan måte, som av Finans- og Tolldepartementet nærmere bestemmes, godtgjøres, at det efter skatteligningen har undergått en fullstendig rensningsprosess ved omdestillasjon.
- 3) Når brennevin gjøres utjenlig til drikk (denatureres), eller det på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, kan Finans- og Tolldepartementet tillate, at det fritas for tilvirkningsavgiften på samme måte som ferdige destillata, der utføres til utlandet.

De foran under 1, 2 og 3 nevnte avgifts- og refusjons-satser blir inntil videre å gi et tillegg svarende i procent til de til enhver tid gjeldende tillegg til brennevinstollen.

Finans- og Tolldepartementet fastsetter de nærmere regler for beregningen av dette tillegg.

B. Avgift av mais, durra eller rug, hel eller formalt, som anvendes til brennevinstillvirkning ved almindelige brennerier, efter følgende regler:

- 1) Av mais erlegges en avgift av 5 — fem — øre pr. kg.

Når et til den forbrukte mais svarende kvantum brennevin, beregnet efter et utbytte av 0,375 liter brenne-

vin av 100 pct. alkoholstyrke av 1 kg. mais, utføres til 22 april. utlandet innen 30 april i den annen tilvirkningstermin efter den, i hvilken maisen er anvendt, blir efter Finans- og Tolldepartementets nærmere bestemmelse den erlagte avgift å godtgjøre med 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter.

2) Av durra og rug erlegges på samme måte, beregnet efter et utbytte av 0,30 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av 1 kg., en avgift av 4 — fire — øre pr. kg., og ved utførsel godtgjøres 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter.

3) Når brennevin, ved hvis tilvirkning der er anvendt beskattet mais, durra eller rug, gjøres utjenlig til drikk (denatureres), eller på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, kan Finans- og Tolldepartementet tillate godtgjort avgiften av den til brennevinet svarende mais, durra eller rug, beregnet efter et utbytte av 0,375 og 0,30 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av henholdsvis 1 kg. mais og 1 kg. durra eller rug, således at godtgjørelsen skjer med 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter brennevin av nevnte styrke.

C. Avgift av etyletertilvirkningen med kr. 3,50 — tre kroner og femti øre — pr. kg. etyleter, som tilvirkes. Når etyleter av innenlandsk tilvirkning denatureres, eller den på annen fyldestgjørende måte finnes å være garantert mot å bli anvendt til annet enn teknisk bruk, kan Finans- og Tolldepartementet tillate, at den fritas for tilvirkningsavgift; etyleterens eier har å erstatte omkostningene med denatureringen og kontrollen dermed.

D. Avgift av øltilvirkningen med følgende beløp for hver liter øl:

- 1) av øl inneholdende inntil 2,50 volumprocent alkohol 15 — femten — øre;
- 2) av øl, inneholdende over 2,50 inntil 4,75 volumprocent alkohol 25 — fem og tyve — øre;
- 3) av øl, inneholdende over 4,75 inntil 7 volumprocent alkohol 40 — firti — øre.»

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott den 22 april 1927.

Under Vår hånd og rikets segl.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

22 april. **Kongelig resolusjon**, hvorved i henhold til lov om rettergangsordningens ikrafttreden av 14 august 1918 § 107 bestemmes:

1. Når odelsløsningssak efter 1 januar 1927, men før 1 juli samme år, av forlikskommisjonen er henvist til retten, blir den i lov om skjønn, ekspropriasjonssaker og odelsløsning av 1 juni 1917 § 60 fastsatte frist av fire uker for begjæring av odelstakst å regne fra 1 juli 1927.
2. Justisdepartementet bemyndiges til å gi de nærmere bestemmelser som det finner nødvendig til å gjennomføre lov om rettergangsordningens ikrafttreden av 14 august 1918.

22 april. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes:

1. I medhold av lov om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse av 25 juni 1926 § 2, 3. ledd, fastsettes at telefonformenn, verkstedformenn, instrumentmakere, montører, telefonarbeidere, budformenn, stasjonsbetjenter og telegrafbud på reiser utenfor arbeidsområdet for vedkommende stasjon, telefonanlegg eller lignende, men innenfor den telegrafinspektørkrets hvor de er ansatt, tilstås:

A. Skyssgodtgjørelse efter de takster som til enhver tid gjelder for 2. plass med dampskib og 3. klasse med jernbane for vedkommende strekning. Nyttes annet befordringsmiddel gis godtgjørelse efter utlegg; dog slik at godtgjørelsen ikke må overstige hvad vedkommende vilde ha fått ved beregning efter det almindelige skyssregulativ.

Marsjgodtgjørelse utbetales med kr. 0,32 pr. km.

B. Kostgodtgjørelse med kr. 5,00 pr. døgn + et tillegg av kr. 4,00 for hver natt som må tilbringes utenfor hjemmet. Varer opholdet på et og samme sted lenger enn en uke (7 dager) minkes kostgodtgjørelsen til kr. 4,00 pr. døgn og tillegget pr. natt til kr. 3,00 for hele opholdet.

Natt-tillegget bortfaller når det anvises tjenestemannen fritt kvarter av det offentlige. Vilkaarene for å få kostgodtgjørelse og natt-tillegg er også for øvrig de samme som efter det almindelige kostregulativ.

2. Disse bestemmelser trer i kraft fra 1 mai 1927.

22 april. **Kongelig resolusjon**, hvorved i medhold av § 3 i lov av 8 august 1908 om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. og herredsstyrets beslutning i møte den 26 november 1926 stadfæstes nedenstående nye vernskogvedtekter for Velfjord herred, Nordland fylke:

§ 1. All bar- og bjerkeskog er vernskog og skal skjøttes 22 april som sådan.

§ 2. Det er forbudt å åvirke bartrær til salg eller industriell produksjon, uten at trærne på forhånd er utblinket av fylkesskogmesteren, dennes assistent, herredsblinkeren, skogrådet eller den, som av skogrådet måtte bemyndiges til å utføre blinkning. Under blinkningen merkes trærne på rot og stamme med en av herredsstyret godkjent blinkeøks.

Uten hinder av forbudet i nærværende paragrafs 1ste ledd kan åvirkes helt tørre (døde) og vindfelte trær samt det nødvendige virke til vedkommende gårds husbehov. Likeledes kan skogeier etter innhentet godkjennelse av skogrådet for hvert enkelt tilfelle selv foreta utblinkning av barskog for salg eller industriell produksjon. En sådan utblinkning må være foretatt minst 14 dager, før hugsten igangsettes, og varsel herom gitt skogrådet, som ved nogen av sine medlemmer skal besiktige blinken. Herunder kan gis pålegg om igjensettelse av blinkede trær, den påhugne blink må i så fall overmales.

§ 3. Enhver åvirkning av barskog til salg eller industriell produksjon skal av skogeieren eller den bruks- eller hugstberettigede anmeldes til vedkommende opsynsmann i betimelig tid — senest 14 dager før blinkning eller hugst igangsettes. Opsynsmannen sender de innkomne rekvisjoner til skogrådet som besørger blinkningen foretatt.

§ 4. Under utblinkning og hugst skal der igjensettes et tilstrekkelig antall vern- eller frøtrær. Disse må ikke skades eller fjernes uten samtykke fra nogen av de under § 2 nevnte skogfunksjonærer eller av skogrådet.

§ 5. Under all hugst og fremdrift i skogen må det nøie påses, at gjenstående trær ikke skades.

§ 6. Skogeier og bruks- eller hugstberettiget plikter, for innen friske trær hugges, å benytte tørre trær, topp av avfall, forsåvidt dette virke er tjenlig for øiemedet og uten uforholdsmessig øket besvær kan tas. Under samme omstendigheter skal det være forbudt å hugge bartrær til opbygning og vedlikehold av risgjerder.

§ 7. Av bjerkeskog kan hugges:

- a. forkrøblede og beskadigede trær;
- b. friske trær, der holder $10\frac{1}{2}$ cm. ved hugstflaten.

Avhugget skal være glatt og så lavt, at høiden av gjenstående stubb ikke er over 5 cm. Rot og stubbeskudd skal skånes best mulig.

§ 8. Barkflekning, savning og barhugst på stående trær er forbudt, likeså brytning av skudd av stående bartrær til kreaturføde.

22 april. § 9. Foranstående vernskogbestemmelser gjelder ikke for grunn som er opryddet eller opryddes til slåtteland, have og åker eller som brukes til byggetomt, vei, industrielt anlegg, oplags-, laste-, legge- eller velteplass eller med herredsstyrets tillatelse i hvert enkelt tilfelle — i annet lignende øie-med.

§ 10. I «Asplien» fra steingjerdet mellom Graven og Aspli til bekken vest for husmannsplassen «Vatnet» i en høide av 100 m. op fra veien er all hugst inntil videre forbudt. Likeledes i strekningen fra merkesteinen i «Djupaunskaret» til «Haugveien» i en høide av 100 m. fra veien og opover. Enn videre i «Brattlien» fra Øveråselsen til den nedsatte stein på «Nubben» i en høide av 100 m. fra veien og opover og i en avstand av 40 m. fra veien og nedover.

§ 11. Herredsstyret velger et skogråd på 5 medlemmer med et like antall varamenn. Skogrådet velger selv sin formann med varamann. Rådets funksjonstid er 3 år.

Skogrådet har, med assistanse av de ansatte opsynsmenn å våke over nærværende vedtekters gjennomførelse og overholdelse, samt å anmelde mulige overtredelser til påtalemyndigheten.

Skogrådet holder møte så ofte det anses påkrevet og fører forhandlingsbok over alle behandlede saker. Det avgir årsberetning til herredsstyret innen utgangen av hvert års januar måned.

§ 12. Opsynsmennene ansettes av herredsstyret efter skogrådets innstilling. De plikter ved befaring i skogen å føre tilsyn med disse vedtekters overholdelse, samt utføre blinkning av skog efter pålegg av skogrådet. Opsynsmennene har å rette sig efter en av skogrådet gitt instruks som skal være godkjent av herredsstyret. Opsynsmennenes lønn bestemmes av herredsstyret og utres av herredskassen mot bestemt refusjon av statskassen.

§ 13. Skogeier og bruks- eller hugstberettiget plikter å yde den opsynsmann som utfører blinkning, utvisning eller annet lignende arbeide for ham i skogen, betaling for utført arbeide.

§ 14. Overtredelse av nærværende vedtekter straffes efter den almindelige borgerlige straffelov, hvorhos det ulovlig åvirkede kan inndras til fordel for herredskassen.

§ 15. Tvistigheter angående blinkning avgjøres efter vedkommende eiers eller hugstberettigedes begjæring av det samlede skogråd. I tilfelle dissens i rådet skal dette — før avgjørelse treffes — innhente fylkesskogmesterens uttalelse eller gi ham anledning til å delta i sakens behandling. Han

gis for øvrig myndighet til å kontrollere foretatt blinkning så 22 april. vel som vedtektenes overholdelse.

§ 16. De eldre vernskogvedtekter for herredet opheves fra den tid nærværende vedtekter trer i kraft.

Kongelig resolusjon, hvorved i medhold av lov nr. 2 av 22 april. 20 mai 1899, § 44, bestemmes, at tiden for spilljakt på tiur og århane i Telemark fylke i året 1927 flyttes til tiden fra og med 5 til og med 21 mai.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon. I. De konsesjongrenser 22 april. som er omhandlet i § 2, § 3, 1ste og 2net ledd og § 4 i skogkonsesjonsloven av 18 september 1909 nedsettes for Vestre Moland herred, Aust-Agder fylke, til 500 dekar, og kongelig resolusjon av 26 april 1912 om nedsettelse av skogkonsesjongrensen for herredet til 1000 dekar opheves. II. De konsesjongrenser som er omhandlet i § 1, 1ste og 3dje ledd i jordkonsesjonsloven av 10 desember 1920 nedsettes for det samme herred til 25 dekar. III. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon, hvorved i medhold av lov nr. 2 av 22 april. 20 mai 1899, § 44, bestemmes, at hjortekoller skal være fredet hele året, og at jakttiden for kronhjort skal være innskrenket til tiden fra og med 15 til og med 30 september på øen Hitra i Sør-Trøndelag fylke.

Denne bestemmelse gjelder inntil videre dog ikke lenger enn til utgangen av året 1929.

Under telefonning kan motorvognkjøring forbyes på hovedveien gjennom Freysdalen — fra Iveland stasjon til Kirketveit i Aust-Agder herred, Aust-Agder fylke.

Forbudet gjelder ikke uopsettelige tjenstetøiser som forses av lyster, dyrlæger, jordlæger og veivesenets funksjonærer samt transport av sykkel som trenger hurtig hjelp.

Bestemmelse om når og i hvilken utøveling forbudet skal gjøres, træffes av lensmannen (veitingsmannen) eller beordringelse av veivesenets overingeniør.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Utgiver: Byråchef Young.